

Протокол

№

гр. София, 18.12.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3603** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10.00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Т. К. М. – редовно уведомен, явява се лично и с адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Директор на СДВР – редовно уведомен, представлява се от юрк. И., с пълномощно по делото.

СВИДЕТЕРИТЕ С. Д. С. и Д. Д. Г. – редовно призовани се явяват.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се пристъпи към разпит на свидетелите.

В залата се въведе първия свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към събиране на допуснатите гласни доказателствени средства.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

С. Д. С. – 34 годишен, неосъждан, без дела и родство със страните. Колега съм на Т. М..

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от

НК.

ОБЕЩА да каже истината.

При разпита си свидетелят С. заяви: На 23.10.2019 година по време на инструктажа г-н М. се обърна към мен казвайки ми, че ми е намерил място в „М.“. Нарече ме „траверс“ и ми каза да ходя да си мастурбирам. На 29.10.2019 година на инструктажа бях наречен от него „селянин“ и ми каза да ходя да си работя в „Х.“ – В.. Получавах съм обидни думи от негова страна като например „селянин“ и „траверс“. Чувал съм, че г-н М. е наричал моя колега С. С. „циганин“ и „крадец“. Лично към мен той не е отправял заплахи, че, ако не се прибера от смяна с десет съставени документа ще бъда наказан, тъй като аз много работя. В служебен план за мен един ръководител не може да се обръща към колегите си с обидни думи и имайки предвид заеманата от него длъжност това не е нормално и допустимо. Това е психически тормоз. Л. аз съм приел неговите думи много навътре, поради което искам да се вземе отношение за това нещо, тъй като не ми е приятно. От две години работя в тази група и считам, че не е нормално да се отнасят с мен по този начин. Аз произхождам от възпитано и добро семейство. Никога не съм си позволил да отправям такива квалификации към колегите ми. В момента с г-н М. сме в служебни отношения. Разговорите между нас са доста намалени. Обаждам му се само по служебни въпроси. Когато съм имал нужда съм го търсил. Имало е случаи, в които е съдействал и такива, в които не е. В самото начало имахме нормални колегиални отношения. Друг началник не ми е казал, че трябва да изработвам по десен документа на смяна. Запознах се с протокола от предходното съдебно заседание, защото исках да си спомня за конкретните дати и да се подготвя за разпита ми днес. Протоколът ми даде юрк. И.. Чувал съм и спрямо мои колеги г-н М. да се отнася с обидни квалификации. С. С. го е наричал „циганин“, който живее в [жк] и коментарът от негова страна беше, че там трябва да влязат багери да изринат цялата махала. Обиждал е и други мои колеги с думата „циганин“. Аз възприемам отношението му към мен като обидно и унижаващо личността ми. Не съм завел дело за обида. Написал съм докладна записка, в която докладна съм описал всичко. След посочените от мен дати не е отправял обидни думи към мен, тъй като нямаме много контакти.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

В залата се въведе втория свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към събиране на допуснатите гласни доказателствени средства.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Д. Д. Г. – 41 годишен, неосъждан, без дела и родство със страните. Колега на Т. М..

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да каже истината.

При разпита си свидетелят Г. заяви: Присъствах на инструктажа на 23.10.2019 година, направен от г-н М.. По време на инструктажа нарече С. С. с думата „траверс“, както и че е селянин от [населено място] и че трябва да работи в „Х.“ – В., а не в [населено място]. По време на същия инструктаж спрямо моя колега С. С. също имаше такива обръщения от рода на това, че живее в циганската махала и че трябва там всичко да се събори. Лично към мен г-н М. не е отправял обидни квалификации,

но към мои колеги съм чувал да се обръща с думите „селяни“, „клошари“, и „мишки“. Това е, което помня. Не мога да си обясня на какво се дължи това поведение от негова страна към моите колеги. Случвало ми се е г-н М. да ми се обажда по телефона и да ми казва, че имаме норма на съставяне на актове, която трябва да изпълним. Колегите възприемат отношението му сериозно и се обиждат от отправените от него епитети. Т. М. има прякор. Не сме се обръщали към него по прякор, тъй като сме му подчинени и не може да си позволим. Инструктажът го провежда г-н М.. Ако на него по-големи началници са му казвали, че трябва да покрием норматив от десет издадени акта на ден това аз не мога да го знам. Аз работя от шест години с г-н М.. Случвало се е и други началници да ни поставят норма за дневна изработка на документи по време на смяната. Колегите ми се обиждат от цитираните от мен по-горе обидни епитети. Никой мъж не обича да го наричат „мишка“ или „страхливец“. А тези колеги, които не са от [населено място] се засягат на определението „селянин“. Лично съм присъствал на ситуация, в която г-н М. е изрекъл тези думи спрямо моите колеги.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим нови доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ**

АДВ. С.: Моля да уважите жалбата и да отмените процесната заповед. Подробни аргументи съм изложил подробно в жалбата. В нея са посочени много деяния, които наказващият орган счита за съставно нарушение, като две от тях са посочени като дати, но е наложено едно общо наказание, което считам, че е процесуално нарушение довело до ограничение на правото на защита на дисциплинарно наказаното лице и е абсолютно самостоятелно основание за отмяна на заповедта. Именно чл.197, ал.3 от ЗМВР дава право на наказващия орган да наложи наказания за две и повече деяния, но само, след като преди това определи наказание за всяко нарушение поотделно. В случая административният орган не е направил това. Друго нарушение, което искам да отбележа е, че в поканата за даване на обяснението, преди налагане на наказанието, е поискано обяснение и е отбелязано единствено, като дата на евентуално нарушение - 23.10.2019 година. Никъде не се споменават събития от дата 29.10.2019 година и обяснения за този ден от служителя не са искани. Считаме, че и по този начин правото му на защита е било напълно осуетено, тъй като служителят не е знаел за второто дисциплинарно обвинение и в обясненията си е отговорил само на едното, каквото е било искането на дисциплинарно наказващия орган. Отбелязвам, че съгласно длъжностната характеристика Т. М. няма функциите на началник спрямо служителите, на които провежда инструктажите или координира работата им. Тоест той не може да ги наказва и не може да изисква от тях неща, които не е казал на инструктажа. Инструктажите в МВР са низходящи и задачите се задават от ръководителя, който в конкретния случай е началникът на КАТ. В заключение искам да кажа, без да обвинявам когото и да е било, че в тази система все още съществуват

достатъчно корупционни съмнения и когато даден служител не се е „вързал“ на така наречените схеми, то тази система намира начин да го изхвърли от себе си. Казвам го, защото след наказанието, което обжалваме пред Вас и което е може ли втори или трети опит да му се измисли дисциплинарно нарушение, в момента спрямо него тече проверка не за дисциплинарни нарушения, а за цялостна оценка на работата му, а това в МВР е механизъм, който обикновено завършва или с преназначаване или с уволнение. Представям писмени бележи. Претендирам разноски, за което представям списък.

ЮРК. И.: Моля да оставите жалбата без уважение и съответно да постановите решение, с което да потвърдите изцяло като законосъобразна издадената заповед за дисциплинарно наказание. Считам, че твърденията на жалбоподателя, че лицето е санкционирано два пъти за две деяния са неоснователни. Деянието, за което е санкциониран жалбоподателят се изразява именно в неетично поведение спрямо служителите, върху които осъществява контролни дейности и това се е извършвало в продължителен период от време от неговата работа. Тоест деянието е само едно, за което служителят е наказан. Считам за несъстоятелно и недоказано твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че служителят не е запознат изцяло с повдигнатото срещу него обвинение. След изготвянето на справка, въз основа на която е издадена оспорената заповед за извършеното от жалбоподателя деяние, същият се е запознал с нея. Взети са му писмени обяснения преди налагането на наказанието, тоест по никакъв начин няма нарушение на правото му на защита по повод повдигнатото срещу него обвинение. Всеки държавен служител в държавната администрация подлежи на годишна оценка, независимо каква длъжност заема. По никакъв начин срещу жалбоподателя не са извършени никакви незаконни действия. Считам, че от представените и приети по делото писмени доказателства, както и от събраните гласни такива безспорно се установява извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение, а именно: изразяващо се в неетично поведение спрямо служителите, върху които осъществява контролна дейност. Няма тенденциозно отношение към него, тъй като над 20 човека от групата, върху която той осъществява контрол са подали сведения за такова неетичното поведение на г-н М. спрямо тях. Тенденциозно отношение щеше да има, ако един или двама от служителите го нарочат, че той упражнява психически тормоз срещу тях, а не цялата група, която изказа своето становище спрямо неговото поведение. Представям писмени бележки. Претендирам присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. С. /реплика/: Първо, това което каза колежката за оценките, да има такива оценки, които са свързани с анализ на работата, но в конкретния случай говорим за специално издадена заповед от работодателя, която всъщност представлява заповед за оценка и това не важи за всички служители. Бих казал, че дори се случва веднъж за цялата служба и обикновено тя завършва по начина, по който споменах по-горе, но това е само едно предположение разбира се. Колкото до това, което каза колежката, че деянието е едно, това не е така. В ЗМВР изрично е посочено обвинението за две деяния, които са на различни дати и без значение какво е казано в справка, изготвена от комисия, наказващият орган е трябвало да поиска обяснения от доверителя ми за нещата, които е счел за нарушение, но той е поискал такива само за едната дата. Да, много служители са написали докладни, но не всички са написали уличаващи неща. Всъщност на този инструктаж са били много служители, но само няколко от тях твърдят, че са наричани с тези думи от доверителя ми. Когато си

нарочен от по-големите началници начинът на въздействие върху подчинените е на този, който трябва да си отиде. Ние сме записали в жалбата, че буквално месеци преди това по анонимен сигнал или нещо подобно също е имало дисциплинарна проверка, но тогава не са били намерени достатъчно данни за наказание и съответно се търсят други начини.

ЮРК. И. /дублика/: Ако действително системата искаше да изхвърли жалбоподателя от нея в днешното съдебно заседание предмет на делото щеше да е заповед за уволнение, а не за налагане на дисциплинарно наказание.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.36 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: